

РЕШЕНИЕ

№ 17166

гр. София, 20.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2461** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от заместник-кмета на Столична община чрез юрк. К., срещу решение № 3473/25.07.2024 г. по НАХД 113/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130 с-в, с което е отменено наказателно постановление изх. № СОА23-РД11-680/26.06.2023 г. на зам.кмет на СО, с което за нарушение на чл. 94, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА и чл. 178е ЗДвП на К. Х. Х. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

В касационната жалба се релевират доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се аргументи, че неоснователно въззивният съд е приел, че липсва съществен реквизит на НП, а именно – номер и дата на неговото издаване, тъй като съгласно вътрешни правила за оборота на документи на хартиен носител в централна администрация на СО, утвърдени от кмета на СО, след подпис на органа НП се регистрира в деловодната система (АИССО) и получава деловоден номер, който номер представлява по своята същност номера на издаденото НП и автоматична дата на издаването му.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. К., която поддържа касационната жалба и моли решението на въззивния съд да бъде отменено.

Ответникът – К. Х., редовно призован, се представлява от адв. Д., който оспорва жалбата и счита решението на СРС за правилно и законосъобразно. Представа писмени бележки, в които

подробно развива своите доводи. Претендира сторените пред касационната инстанция разноски. Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII-ми касационен състав, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

От фактическа страна е установено, че на 02.02.2023 г. на К. Х. бил съставен фиш серия СО № 9140946 от страна на инспектор от Център за градска мобилност за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП и на основание чл. 186 вр. чл. 178е от ЗДвП му била наложена глоба в размер на 50 лева. След постъпила жалба в СРС срещу така наложената глоба с фиш, съдът с разпореждане № 5093/24.04.2023 г. по нахд № 5279/2023 г. СРС е оставил жалбата без разглеждане, а преписката изпратил на ЦГМ за изпълнение на чл. 186, ал. 2 от ЗДвП.

На ответника по касация бил съставен АУАН № 0036256/26.05.2023 г. за това, че на 02.02.2023 г. в 13:01 ч. е паркирал лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , марка „Тойота Корола“ на [улица]до блок 57 на място неопределено за паркиране от ЗДвП, с което нарушил чл. 94, ал. 3 от ЗДвП. Въз основа на този АУАН било издадено оспореното НП № СОА23-РД11-680/26.06.2023 г. от заместник кмета на Столична община, с което при идентичност на описанието на нарушението и неговата правна квалификация на К. Х. била наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл. 178е от ЗДвП.

За да отмени оспореното наказателно постановление, СРС е приел, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на нарушителя, тъй като в НП липсва номер и дата на издаването му, които са съществен негов реквизит съобразно чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗАНН. Посочено е, че датата на издаване на НП не може да се извежда от изходящия номер, поставен на стикер върху наказателното постановление, тъй като това показва, кога е изведено деловодно то, а не кога е бил съставен оспореният акт.

Решението е правилно като краен резултат, но с други съображения за незаконосъобразността на наказателното постановление, а именно:

Според настоящия касационен състав оспореното НП разполага с номер и дата на неговото издаване, като за такава следва да се приеме именно посоченият изходящ № СОА23-РД11-380 от 26.06.2023 г. Не представлява процесуално нарушение обстоятелството, че номерата на актовете, издадени от органите в Столична община, се оформят по този начин - чрез съответния изходящ номер, генериран от деловодната система на общината.

В случая, обаче, е налице сериозен пропуск при описването на релевантни и съставомерни обстоятелства, както в текста на АУАН, така и в текста на издаденото НП, което представлява процесуално нарушение по смисъла на чл. 42, т. 2 и чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, и което възпрепятства възможността на нарушителя да разбере въз основа на какви точно факти се приема, че е осъществил състава на вмененото му във вина нарушение, за да реализира адекватно защитата си.

В разпоредбата на чл. 94, ал. 3 ЗДвП е предвидена възможност за паркиране на моторни

превозни средства с допустима максимална маса до 2.5 тона върху тротоарите, но при определени условия. Първото условие е паркирането да става само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, а второто откъм страната на сградите да остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

На първо място, следва да се посочи, че не са представени доказателства, от които да е видно, че процесния участък представлява тротоар. Съгласно § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП, "Тротоар" е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. Следователно тротоарът е и част от самите улици. От приложения към материалите на делото снимков материал категорично се установява, че в конкретния случай се касае за паркиране на лек автомобил пред гараж на жилищната кооперация, като пред него има достатъчно свободно място за преминаване на пешеходци. Следва да се отбележи, че законодателят не е забранил изрично паркирането върху тротоар, а го е допуснал в зависимост от спазването на определени условия и то за да бъде възможно преминаването по тротоарите на другите участници в движението – пешеходците. От изложеното става ясно, че когато автомобилът се намира на достатъчно отстояние и не препятства свободното движение на пешеходците, не може да се говори за осъществен състав на нарушение по чл. 94, ал. 3 от ЗДвП. В тази връзка съдът намира за нужно да подчертае, че описанието на нарушението в акта за установяване на административно нарушение не удовлетворява и минималните законови изисквания за описание на съставомерните от гледна точка на нарушената разпоредба елементи, най-малкото защото не става ясно, в какво точно се изразява неправомерното поведение на водача- паркирал на тротоара. В оспореното НП липсва информация за това, каква е масата на лекия автомобил, управляван от жалбоподателя, дали същият е бил паркирал успоредно на оста на пътя, върху тротоара и откъм страната на сградата какво разстояние остава и дали то е съобразено с необходимото такова от два метра за преминаване на пешеходци.

По гореизложените аргументи настоящата съдебна инстанция намира, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно като краен резултат, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника по касация се дължат сторените по делото разноски, които са своевременно поискани и с оглед представения договор за правна защита и съдействие възлизат на 400 лева. Що се касае до сторените разноски пред СРС, фигуриращи в представения по делото списък на разноските, то същите са присъдени в полза на К. Х. от въззивния съд, поради което настоящият съдебен състав не дължи произнасяне по тях.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVIII-ми касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3473/25.07.2024 г. по НАХД 113/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130 с-в.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Х. Х. сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева разноски пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

